

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 6277

гр. София, 08.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 148 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СТОЙЧО Т. ПОПОВ

като разглежда докладваното от СТОЙЧО Т. ПОПОВ Гражданско дело № 20231110171197 по описа за 2023 година

Н. Д. Д. е предявил срещу Апелативен съд София (САС) осъдителен иск за заплащане на сумата от 5499,00 лв., представляваща разликата между действително полученото от ищеца трудово възнаграждение, и това, което ищецът счита, че му се дължи според индексацията на възнаграждението според диапазона на колони 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, за периода от м. 01.2021 г. до м. 12.2023 г., ведно със законната лихва от датата на завеждането на исковата молба – 29.12.2023 г., до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът основава претенцията си на следните фактически твърдения. Бил е служител на ВКС от 2017 г. по силата на трудов договор и последен анекс от 2020 г., като е заемал длъжността „специалист-електротехник“. С Решение на Пленума на ВСС по т. 1 от Протокол № 10/30.04.2020 г., считано от 15.07.2020 г. всички служители по трудови договори на отдел „Стопанисване сградата на съдебната палата – гр. София“ при ВКС били прехвърлени към САС. С Решение на съдийската колегия на ВСС по т. 16 от Протокол № 18/09.06.2020 г., считано от 15.07.2020 г. са съкратени 31 щатни бройки във ВКС за посочените длъжности, сред които и длъжността, заемана от ищеца, и са разкрити 31 щатни бройки в САС за посочените длъжности, вкл. длъжността на ищеца. В изпълнение на цитираните решения Председателят на САС издал Заповед № А-1102/01.12.2020 г. за утвърждаване структурата на администрацията на САС и Заповед № А-437/01.06.2021 г., с която е отменена Заповед № А-1102/01.12.2020 г. и е утвърдена структурата на администрацията на САС. Никой от служителите,

засегнати от промените, вкл. ищеца, не е подписвал нов трудов договор със САС. Трудовото възнаграждение на ищеца не било индексирано съгласно действащото законодателство, за което са подавани докладни до Председателя на САС. Ответникът като работодател е препращал докладните на съдийската колегия на ВСС. С писмен отговор до служителите, изх. № 7239/09.06.2023 г. на Председателя на САС е посочено, че административният ръководител на съд няма самостоятелни права да определя възнагражденията на съдебните служители извън параметрите на Класификатора за съответните група съдилища и е направено изрично искане за промяна на Класификатора, като до момента същият не е променен. При преминаването на ищеца на работа от ВКС към САС трудовият му договор не бил прекратен, запазен бил и размерът на трудовото му възнаграждение. Сочи, че независимо от посочените промени и преминаването му като служител от ВКС към САС статутът на ищеца се е запазил, респ. следва да получава възнаграждение като служител във ВКС. САС е работодател на ищеца, като разпоредбата на чл. 123 от КТ не изисквала съгласие от служителя за преминаването му към друг работодател, но в този случай следвало правата и задълженията на страните да се запазят такива каквито са били по правоотношението с предишния работодател. Твърди, че не е в правомощията на ВСС да прекратява трудовите правоотношения, възникнали между ищеца и ВКС, респективно да назначава ищеца като служител при друг работодател. Съгласно допълнително споразумение от 08.03.2021 г. към трудовия договор, сключен с ВКС, с който считано от 01.01.2021 г. основното трудово възнаграждение на ищеца било определено в размер на 1470,00 лв., съгласно допълнително споразумение от 19.04.2022 г. – 1617,00 лв., а съгласно допълнително споразумение от 04.10.2023 г. – 1860,00 лв. Съгласно справка от НАП от 22.12.2023 г. трудовото му правоотношение с ВКС било прекратено на 15.07.2020 г. и на същата дата било вписано ново такова с ответника. Твърди се, че трудовото му правоотношение с ВКС не е било прекратено, тъй като не му е връчена заповед за прекратяване на трудовия договор.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на искова молба от ответника САС, с която същият изразява становище по допустимостта и основателността на исковата претенция. В първата група доводи – относно допустимостта и редовността на исковата претенция, се сочи, че е налице противоречие в обстоятелствената част на исковата молба, което води до

невъзможност да се определи пасивната процесуална легитимация, предвид което моли исковата молба да бъде оставена без движение и на ищеца да бъдат дадени указания в тази връзка. Във втората група доводи – относно основателността на иска, се твърди, че въз основа на валидно възникнало на основание чл. 123, ал. 1, т. 7 от КТ трудово правоотношение работодател на ищеца от 15.07.2020 г. е ответникът САС, като в отговора са изложени подробно съображенията на ответника в тази насока. Релевират се доводи относно размера на трудовото възнаграждение на ищеца като се сочи как е определяно то в периода, когато ищецът е бил служител на ВКС. Посочва, че с Решение по протокол № 19/16.12.2020 г., т. 4. 1. на К. „С.А.“, към Съдийска колегия на ВСС е отхвърлено предложението на председателя на САС за изменение на Правилата за прилагане на Класификатора, като в мотивите към него е посочено, че съгласно §1 от ПЗР на Правилата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, възнагражденията на прехвърлените служители не следва да се индексират до изравняването им с тези на сходни или същи длъжности за съответната група, съгласно Класификатора. Соци се, че въз основа на решения на Съдийската колегия на ВСС за актуализиране Класификатора на длъжностите в съдилищата, между страните са сключени три броя допълнителни споразумения към трудов договор № 160/26.02.2021 г., № 174/15.04.2022 г. и № 234/21.08.2023 г., с което основното месечно трудово възнаграждение на ищеца, считано от 01.01.2021 г. било определено в размер от 1470,00 лв., считано от 01.01.2022 г. в размер от 1617,00 лв. и от 01.01.2023 г. в размер на 1860,00 лв., съобразно т. 8 от Класификатора. Приложението на колона 8 от Класификатора се обосновавало с обстоятелството, че ако спрямо ответника бъде приложена колона 6 от Класификатора, както се претендира в исковата молба, то поради „индексацията“ на възнагражденията, трудовото възнаграждение на ищеца щяло да надвиши размера на това, което получава служител, работещ в САС на същата длъжност, а съобразно изложеното от ВСС по-горе, това било недопустимо. В тази връзка се твърди, че ответникът е актуализирал размера на трудовото възнаграждение на ищеца съобразно своите правомощия. Соци се, че в колони 5 и 6 от Класификатора на длъжностите е определен диапазона на трудовите възнаграждения на служителите за длъжностите във ВКС и във ВАС, а в колони 7 и 8 се определя диапазона на трудовите възнаграждения на служителите за

длъжностите в Апелативните съдилища, като трудовото възнаграждение на ищеца било актуализирано съобразно максималния размер, допустим от класификатора за заеманата от него длъжност.

Съдът намира, че следва да съобщи на страните проекта си за доклад по делото на основание чл. 140, ал. 3 от ГПК:

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация по чл. 128, т. 2 от КТ.

Основателността на исковата претенция по чл. 128, т. 2 от КТ е обусловена от кумулативното наличие на следните предпоставки (юридически факти): 1. наличие на валидно трудово правоотношение между страните по делото в процесния период; 2. ищецът да е изправна страна – да е престира работната си сила/ реално да е полагал труд в посочения период, при което следва да се има предвид презумпцията по чл. 8, ал. 2 от КТ; 3. размерът на претенцията, т. е. че същата е равна на разликата между размера на трудовото възнаграждение, което ищецът счита, че му се дължи, и този (размера) на действително полученото от ищеца трудово възнаграждение; 4. неизпълнение от страна на ответника работодател на задължението да заплати на ищеца трудово възнаграждение в дължимия размер. Първите три предпоставки следва да се установят от ищеца при условията на пълно и главно доказване, а касателно последната – необходимо е само да се твърди отсъствието на плащане. Ответникът може да проведе насрещно доказване на тези факти. В тежест на ответникът е да установи при условията на пълно и главно доказване положителния факт на плащането.

ОБЯВЯВА за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК следните обстоятелства:

- между ищеца като служител и ВКС като работодател е възникнало трудово правоотношение въз основа на сключен между тях трудов договор от 12.07.2017 г., по силата на който ищецът заемал длъжността „специалист-електротехник“;

- по силата на Решение на Пленума на ВСС по т. 1 от Протокол № 10/30.04.2020 г., считано от 15.07.2020 г. в процесното трудово правоотношение на основание чл. 123, ал. 1, т. 7 от КТ е настъпило правоприемство на страната на работодателя, респ. от тази дата (15.07.2020 г.) работодател на ищеца вместо ВКС е бил ответника САС;

- в периода от м. 01.2021 г. до м. 12.2023 г. ищецът е полагал труд по посоченото трудово правоотношение с ответника;
- сумата от 5499,00 лв., претендирана от ищеца, не е заплатена от ответника;
- ищецът при извършените от ответника атестации е получил оценки, даващи му право на повишение на трудовото възнаграждение.

Съдът, предвид изложените от страните фактически твърдения, намира, че единственият спорен в настоящото производство въпрос се отнася до размера на трудовото възнаграждение, което ответникът дължи на ищеца за положения от последния труд по процесното трудово правоотношение, респ. дали в исковия период е налице разлика между размера на действително изплащаното от ответника трудово възнаграждение и размера на трудовото възнаграждение, което се дължи на ищеца съгласно действащата в исковия период нормативна уредба.

По доказателствата и доказателствените искания:

Представените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора на исковата молба писмени доказателства се явяват относими, допустими и необходими, поради което следва да бъдат приети.

Искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) е основателно само и единствено по отношение на първия от поставени въпроси, респ. в тази част искането следва да се уважи. Искането относно въпросите от т. 2.1. до т. 2.7. е неотносимо към предмета на делото и като такова в тази част същото следва да се остави без уважение.

Искането на ищеца по чл. 190 от ГПК за задължаване на ответника да представи атестациите на ищеца през процесния период и предишните му три атестации е неоснователно, доколкото ответникът не оспорва, че при атестирането му ищецът е получил оценки, даващи му право на повишение на трудовото възнаграждение.

На основание чл. 186 от ГПК от ВСС следва да се изиска препис от Протокол № 1***** г. на К. „С.А.“ към ВСС.

Страните следва да се приканят към постигане на спогодба, като им се разясни, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноси по производството, като ще уредят по-бързо

правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

Така мотивиран и на основание чл. 140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **28.03.2024 г. от 13:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, като съдът им указва най-късно в първото по делото съдебно заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

В СЛУЧАЙ, ЧЕ в този срок страните не представят писмени доказателства или не поискат да се допуснат други доказателства за установяване на обстоятелствата, относно които съдът в писмения доклад е констатирал, че не сочат доказателства, те губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропусъкът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

СЪОБЩАВА на страните проекта си за доклад по делото, съгласно мотивите на настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ) само и единствено по отношение на първия от поставени въпроси с исковата молба въпроси, при възнаграждение в размер на 200,00 лв., платимо от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Ю.И.Н..

ДА СЕ ИЗИСКА на основание чл. 186 от ГПК от ВСС **в едноседмичен срок** да представи препис от Протокол № 1***** г. на К. „С.А.“ към ВСС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за назначаване на ССЕ по въпросите от т. 2.1. до т. 2.7. от исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца по чл. 190 от ГПК за задължаване на ответника да представи атестациите на ищеца през процесния

период и предишните му три атестации.

НАПЪТВА страните към медиация или други способи за доброволно уреждане на спора.

ПРИКАНВА страните към **СПОГОДБА**, като им **УКАЗВА**, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по-добро и от най-доброто съдебно решение, като половината от внесената държавна такса се връща на ищеца и съдебната спогодба има значението на влязло в сила решение, което не подлежи на обжалване пред по-горен съд.

УКАЗВА на страните, че съобразно чл. 238 ГПК, срещу тях може да бъде постановено неприсъствено решение по искане на другата страна и при следните предпоставки: за ответника – ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се е явил в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие; за ищеца – ако не се е явил в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба.

Съдия при Софийски районен съд: _____